

Prosti duhovi, bratje, to nam je geslo!
 In krila v dušah in hraber in lahen korak,
 ki poje svoj psalm nad življenja mrakovi.
 Koder najbližji so sòlncu vrhovi,
 v transcendentalni ekstazi nas neslo
 k novim bo solncem še in kot vetrovi
 kroži v veseljstvu naš duh-svobodnjak!

Pozna je noč zdaj, vino gorjupo,
 bratje, sladak in grenak je opoj
 najboljšega vina; najgloblje modrosti
 spoznanja so jedka od grenke sladkosti . . .
 Ali mi, bratje, mi dvigamo kupo
 k novemu solncu, ki mi smo mu gosti
 nocoj, ko v bodočnost src izlivamo sòj . . .

*Nsekano talent - a temán, temán
 Nto 27/11 17*

Janko Glaser:

Premišljevanje.

Šel čez vinograde sem in sem mislil grede:

Kakor klopotci smo, ki v vetrovih stoje:
 majhen je eden in v vsaki se sapi repenči,
 drug, velikan, pokojno v molku se senči
 in le z viharjem se razgovarja grme.

In kakor grozdi smo: eni že dali so vina,
 v žlahtne sokove so v hrastovih sodih povreli;
 drugi še v solncu bi radi se, šmarčki, ogreli,
 pa že, prepozne, zalotil jih mraz je Šmartina.

*N. napak - jasni +
 Čet: 29/11*

* Šmarčevati -

na sv. martina, dan se gostiti. Pet